

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Hvad sker der i Tyskland?

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1953

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

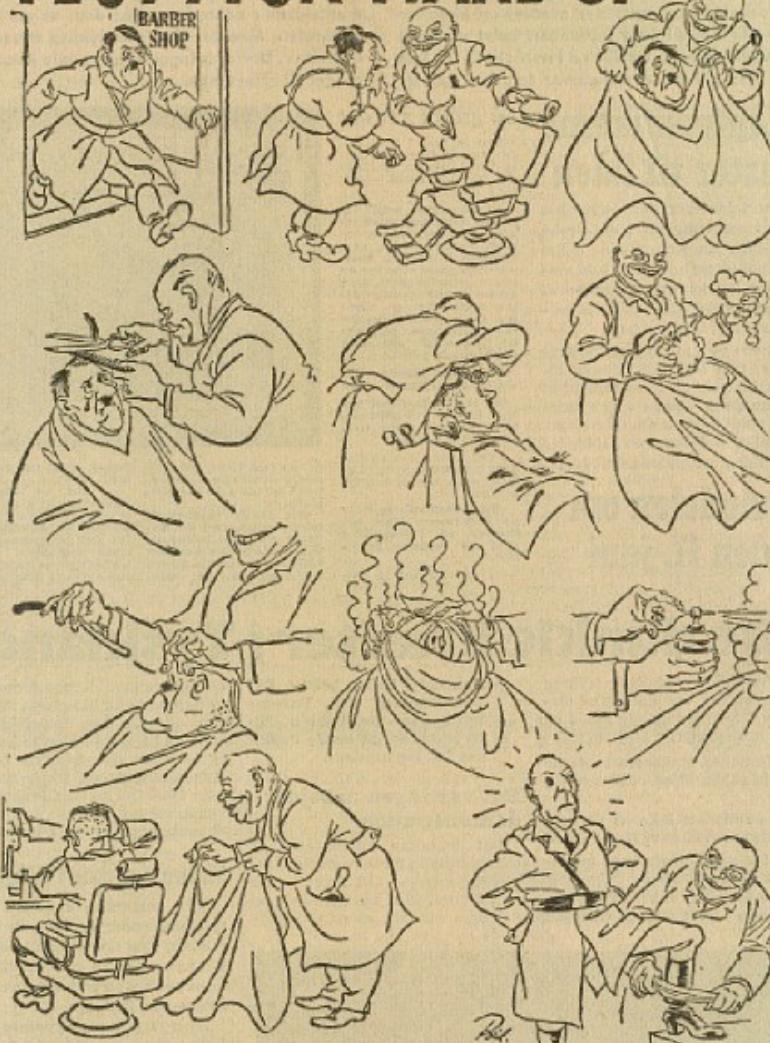
Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Hvad sker der i Tyskland?

JKp 1954

VESTTYSK MAKE UP

**Hvad sker der
i Tyskland?**

Tyskland — urocentrum igen?

I disse dage fordeler socialdemokratiet en ejendommelig valgtryksag. Den siger intet om danske forhold, men fortæller eventyr og historier om — Tyskland! De vil ovenbart helst »snakke om noget andet«, og det er forståeligt! De kan ikke lyve sig fra deres ansvar for den oprust-

ningspolitik, der bliver stadig mere forhadt hjemme. Så forsøger de sig med at lyve om kommunisterne i udlandet. »Gør den, så gør den«, er parolen. Men det skal ikke lykkes at »snakke udenom. Derfor bringer vi her nogle kendsgenginger til eftertanke.

Atlantpolitikerne puster til ilden

De socialdemokratiske ledere har en sort samvittighed i det tyske spørgsmål. Sammen med de andre atlantpolitikere er de med fuld musik gået ind for genoprettelsen af den tyske militærisme under hitlergeneralerne i Vesttyskland.

Folkene ved, at tysk militarisme betyder fare for krig. USA og atlantpolitikerne vil have folk til at glæmme dette. Derfor siger de at skabe ophidselse og uro i Tyskland. Det sætter Europas fred i fare.

For tiden bruger de hertil især

svindelen om den 17. juni

Så groft lyver de:

Den 17. juni 1943 — under urolighederne i Østberlin — bragte Berlingske Tidende dette billede med teksten:

»Westberlins politi tager en kommunistfunktionær i beskyttelsesaftrængning. Funktionæren, som forsøgte at forsvare kommunistregimet over for en stærke demonstranter, blev grebet af antikommunistiske demonstranter, støbt ned over den vestberlinske bygning og præget til han blev reddet af westberlinsk politi.«

I Politiken havde samme morgen følgende tekst:

»En soldat i østerberlin har sagt tilværelsen i Østberlin, hvor politiet giver hans den første hjælp.«

I det øverste blad Dagens Nyheder figurerede billedet også, og teksten lyder her:

»En kommunistfunktionær på Potsdamer Platz beskyttes af folkepoliti med de rærende arbejdere.«

Og endelig har vi fun-

Vestberlins Polit i beskyttelsesaftrængning. Funktionær, der forsøgte at forsvare kommunistregimet over for en stærke demonstranter, blev grebet af antikommunistiske demonstranter, støbt ned over den vestberlinske bygning og præget til han blev reddet af westberlinsk politi.

det en helt fjerde tekst —

stadig til samme billede —

i den norske avis Morgenbladet:

»Et af de demonstran-

tere nærværende i Østber-

linne er grebet af folkepoliti — men han kommer

vildt til at komme los fra

politiets mændes, der har

hæret, halvt trækker ham

med sig.«

Det er klart, at mindst tre af disse billede-

tekster er falske. Et-

semplet er karaktæristisk

for den borgelige og so-

cialdemokratiske pressas

legnugte reportage om

forholdene i Østeuropa.

De dunkle kræfter i Tyskland

Den socialdemokratiske tryksag fortæller, at det var nazistiske elementer fra vest, som gav tonen an under urolighederne 17. juni.

De fortæller, at demonstranterne i Berlin råbte: »Ned med regeringen.«

★ De fortæller ikke, at de også råbte: »Vi vil have Hitler igen.«

De fortæller, at der var undtagelsestilstand i Halle.

★ De fortæller ikke, at kupmagerne først havde stormet

fengslet i Halle, befriet SS-kommandøren fra Ravensbrück koncentrationslejr, Erna Dorn, og sat hende i spidsen for »opstanden«.

Det var ingen arbejder-demonstration

Det lykkedes kupmagerne at overrumppe og forvirre en ringe del af arbejderne — i alt 5 pct. — for en kort tid. Men hurtigt så de, at der ikke var tale om en arbejder-

demonstration. Kupmagerne demonstrerede for krav, som regeringen allerede hårde opfyldt. De satte ild på arbejdernes kulturhus og kantine. De plundrede tagforeningskontorer og spanderede den røde tone. Det måtte alle arbejdere vende sig imod, og de var med til at sætte kupmagerne på plads.

Sådan var den 17. juni

Selv borgelige kredse i Vesttyskland holder sig for gode til det selskab, som den socialdemokratiske tryksag er så glad for. Således skrev det konservative Frankfurter Allgemeine Zeitung:

»Den 17. juni var en povels værk, udgjort af mange vidflidte, der blev understøttet fra Vestberlin. Mange steder istemte provokatører Horst Wessel-sangen. Andre steder hørte man talekor som »Tyskland, vågn op« og »Vi vil have Hitler igen.« Det var fascisternes værk som i den blodige »Krystal-nat« (jødepogromerne), som Goebbels iscenesatte.«

Dette billede er ikke fra hitlertiden. Det er fra sommeren 1953, fra byen Giessen i den amerikanske zone. Det er krigsforbryderen, general-feltmarskal Kesselring, der taler. Det var sådanne stormtropper, der var aktive i kupforsøget 17. juni.

Bagmændene i Amerika

Nazipolien turde kun vove sit kupforsøg, fordi den var opmuntret, ledet og betalt fra USA og Adenauer-regeringen i Vest.

★ Allerede 1951 bevilgede den amerikanske rigsdag 100 mill. dollars (700 mill. kr.) til »undermineringsarbejde i Øst«. Da meddeleserne om den 17. juni kom til USA, forstod de amerikanske rigs-dagsmænd straks, at det var disse penge, der gav »rente«.

Telegambureauet United Press

meddelte fra Washington den 18. juni:

»Meillewimer af den amerikanske kongres (rigsdag) er af den opfattelse, at urolighederne i Berlin skyldes USAs propagandearbejde og skjult anwendung af regeringens hemmelige fondse.«

★ I 1948 blev John Foster Dulles sat i spidsen for »Operation X«, det amerikanske muldvarpearbejde, der skulle fremkalde urolig-

heder i Øst. I dag er Dulles USAs udenrigsminister og førende krigsopholder. Hans venner i Adenauers regering har allerede længe talt om den forelænde »X-dag« i Østtyskland. Minister Jakob Kaiser sagde 24. marts 1952:

»Det ligger fuldstud inden for mulighedens grænser, at denne X-dag kommer hurtigere, end skeptikerne vover at høre. Det er vor oppave at være bedst muligt forberedt på alle problemer. Generalstabsplanen er så godt som færdig.«

Den 17. juni — det var »X-dagen«. Dulles og Kaiser sendte deres provokationsringer over zonegrænsen. Mange af dem blev fanget og tilstod, at de var betalt for deres gerninger.

Pludselig begejstring for strejker

Når danske arbejdere strejker for at sikre ordentlige arbejdsforhold, siger Social-Demokraten: provokatører. (Husk slagteriarbejderstrejken i Nr. Sundby).

Når 5 millioner franske arbejdere 3 uger igennem strejker for bedre kår, siger Social-Demokraten: kommunistiske urestiftere.

Men når det i 24 timer lykkes nazistiske kapmagere at forvirre 5 pct. af Østtysklands arbejdere, så er Social-Demokraten ved at gå ud af sig selv af begejstring.

Hvorfor mon?

100 millioner dollars til sabotage

I efteråret 1951 vedtog den amerikanske kongres loven om »gen-sidig sikkerhed«, indeholdende en paragraf, der bevilger 100 millioner dollars til finansiering af oprør- og sabotagedivisionen i folkedemokratierne og Sovjetunionen. Forslagstilleren, kongressmedlem Paul Kersten, forklarede formelt:

»Mit forsøg forudsætter muligheden af at yde hjælp til illegale organisationer, som eventuelt findes i disse lande, eller som i fremtiden kan komme til at opstå der.«

Videre erklærede han (begge citater fra den amerikanske rigs-dagsstinden):

»At øje, at terror ikke skulle spille nogen rolle i en frihedsbevægelse i Østeuropa, betyder at være yderst ukyndig om, hvad en frihedsbevægelse er for noget. En af hovedopgaverne for en virkelig frihedsbevægelse er at indtage skrik i befolkningen. Befrielsen vil ikke blive opnået bare med propaganda og parlamentariske manøvrer. Den kommer til at kræve kraftige aktioner i det rette sjæblik...«

Og herefter vedtog kongressen hans forslag!

Hvad den stærke hetz førte til

Dagen efter valget i Vesttyskland erklærede Adenauer:

»Jeg er overbevist om, at vi vil få et jøret Europa, og at vi vil skaffe den tyske ungdom et storm, hvor den kan udholde sig på de politiske, økonomiske og tekniske områder. Uden dette storm kan vor ungdom ikke vente sig noget af fremtiden.«

(Politiken, 8. september.)

»Valgets udfald er et lykkeligt tegn, kun denne vej fører til Tysklands genforening — eller lad os sige befrielse, erklærede Adenauer under brusende bifald. Befrielsen af de 18 millioner tyskere i østzonens er vort mål, men vi kan ikke nå det, så længe vi står ene.«

(Social-Demokraten, 8. september.)

Storram! Ikke genforening, men »befrielse« — sådan triumferer de vestyske militærister.

Det er en advarsel af alvorligste art til alle Europas folk. Vi kender tonerne!

Dertil har den sanseløse hetz om 17. juni ført. Igen har det vist sig, at antikommunismens legn og gev

kun bereder jordbunden for den sorte reaktion. Derfra truer farren. Lad os finde sammen imod den, før det bliver for sent.

Det gælder at forhindre tysk militarismes genrejsning.

Det gælder at oprette et fredeligt og antinazitsk, forenet Tyskland.

For et fredens Tyskland

Det var en lykke for Europa, at 17. juni-kuppet blev kvalt i fødslen. Ellers kunne en broderstrid være brudt ud i Tyskland, så hele freden var i fare.

Det var en lykke for Danmark, at de nazistiske kupmagere blev bremset i tide. Det var de samme kræfter, som holdt vort land undertrykt i de fem lange år, som nu ville gøre sig til herrer i Tyskland på ny.

Det er en utrolig gemenhed, når den socialdemokratiske tryksag vil sammenligne det nazistiske kupforsøg i Tyskland med det danske folks antinazistiske rejnsning under folkestrejkerne i august 1943. Men andet kan vel ikke ventes fra de ledere, der som Alsing Andersen fordømte folkestrejkerne som »kommunisters og chauvinisters ansvarsløse og skjulte værk.«

For dansk fredspolitik

Den socialdemokratiske tryksag er kun et dårligt forsvar for Atlantpagtens og USA's »kolde krigs« politik.

Men illustreret papir kan ikke få danske arbejdere til at glemme, at det er vore egne kår, det gælder om at forbedre.

Det gør vi kun ved at gøre os fri af atlantpolitiken med dens oprustning og krigsophidselse.

For fred og forhandling.

For ned sættelse af militærudgifterne.

Stem den 22. på liste K

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk